

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב (מיסוי וכלכלה)
רחוב מנחם בגין 154, תל אביב 6492107
טלפון: 073-3924600, פקס: 03-5163093

המאשימה;

- נ ג ד -

בנימין נתניהו

1. באמצעות עוה"ד בעז בן צור, ישראל וולנרמן, דקלה סירקיס, כרמל בן צור ואסנת גולדשמידט-שרייר מרחוב הארבעה 28, תל אביב
טל: 03-7155000-03-03 פקס: 03-7155001
ועוה"ד עמית חדד ונעה מילשטיין
מרחוב ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב 6423902;
טל: 03-5333313-03 פקס: 03-5333314

שאול אלוביץ

2. באמצעות עוה"ד ז'ק חן ויהל דאר
מרחי ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב 6423902;
טל: 03-6932077-03 פקס: 03-6932082

איריס אלוביץ

3. באמצעות עוה"ד מיכל רוזן עוזר ונעה פירר
מרחי ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב 6423902
טל: 03-6932077-03 פקס: 03-6932082

ארנון מוזס

4. באמצעות עוה"ד נויט נגב ואיריס ניב-סבאג
מרחי ויצמן 2, תל-אביב 6423902;
טל: 03-6099914-03 פקס: 03-6099915

הנאשמים

בקשה - דחופה - מטעם נאשמים 2 ו-3 לגילוי חומר חקירה

לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982

נאשמים 2 ו-3, (להלן: "הנאשמים") מתכבדים לפנות לבית המשפט הנכבד בבקשה לגילוי חומר חקירה בהתאם להוראות סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982.

בית המשפט הנכבד מתבקש להורות למאשימה להעביר להגנה פירוט מלא של הדיונים וההחלטות אשר פורסמו בכתבה באתר "גלובס" מיום 22.03.2021 (להלן: "הכתבה").

כמו כן, מתבקש מבית המשפט הנכבד להורות למאשימה להצהיר האם נכונים הדברים שפורסמו בכתבה ושעניינם עמדתה ושיקוליה המלאים בהחלטתה שלא לחקור תחת אזהרה את עד התביעה, אילן ישועה (להלן: "ישועה"), בפרשה זו, וזאת בפרט לגבי עמדת היועץ המשפטי לממשלה בעניין.

בקשת הנאשמים אינה חזרה על בקשתם לקבל את המזכרים המפורטים ברשימת חומר החקירה ביחס למעמדו של אילן ישועה. בין היתר משום, שככל הנראה, מזכרים אלה אינם כוללים את מלוא הנתונים שפורטו בכתבה.

בית המשפט הנכבד מתבקש לדון בבקשה זו בדחיפות המרבית נוכח עדותו הצפויה של ישועה, עד התביעה הראשון, ביום 05.04.2021.

הכתבה מצורפת ומסומנת נספח א'.

א. רקע לבקשה

1. אילן ישועה הוא עד תביעה מרכזי ועדותו צפויה להיות העדות הראשונה שתישמע במסגרת פרשת ההוכחות.
2. נזכיר, שישועה היה מנכ"ל אתר "וואלה" משנת 2006 ו**שכל הפניות והבקשות** בענייני סיקור באתר "וואלה", **בכל המועדים הרלבנטיים לכתב האישום - הגיעו אליו**. ישועה הוא גם האדם היחיד שעמד בקשר ישיר עם מערכת אתר וואלה. הוא היחיד ששוחח עם העורכים והיחיד שנתן להם הנחיות.
3. כלומר, המכנה המשותף לפניות בענייני הסיקור באתר וואלה - גם אלה שהנאשמים 2 ו-3 לא היו צד להן - ולמתן הנחיות לעורכים במערכת וואלה, הוא ישועה. זאת, בכל המועדים הרלבנטיים לכתב האישום, לאורך כל התקופה. נתון זה אינו במחלוקת ועולה גם במובהק מנספח א' שהוסף לכתב האישום לאתר תיקונו.
4. מעבר לכך שישועה השתכר בגין עבודתו כמנכ"ל אתר וואלה שכר חודשי של כ-90 אש"ח (בתוספת בונוסים שנתיים משמעותיים), הוא גם הפיק, לכיסו, הנאה כספית עצומה בסך 15 מיליון ש"ח כמי שיוזם וארגן את עסקת יד 2, שהיא אחת ה"פעולות השלטוניות" הנזכרות בכתב האישום ככאלה שבהן פעל בנימין נתניהו לטובת שאול אלוביץ'.
5. כזכור, ישועה לא נחקר בשום שלב תחת אזהרה, זאת בשונה מהנאשמים שנחקרו כחשודים, הושמו במעצר, ואף הוגש נגדם כתב אישום.
6. נדגיש - לשיטתנו אילן ישועה לא עבר עבירה. אבל נוכח מעמדו ומעורבותו, שיקולי המאשימה בחקירתו שלא תחת חשד ואי העמדתו לדין הם רלבנטיים לבחינת תזת המאשימה בכתב האישום נגד הנאשמים. ברור, שאם עמדת המאשימה היא שאילן ישועה לא עבר עבירה - ולכן לא נחקר כחשוד - הרי שנפער סדק עמוק ורחב בתזת המאשימה.
7. הדברים נכונים, מכח קל וחומר, ככל שהדברים אמורים בנאשמת 3 שמעורבותה באירועים נושא כתב האישום היא קטנה מזו של ישועה. מטעם זה גם הוגשה בקשה לאכיפה אי שוויונית מטעמה.
8. כזכור, במסגרת בקשת הנאשמים לעיון בחומר חקירה מיום 23.09.2020, ביקשו הנאשמים לקבל לידיהם את המזכרים המתעדים את הליך קבלת החלטותיה של המאשימה בשאלת מעמדו של ישועה. רשימת המזכרים בעניין מעמדו של ישועה מצורפת ומסומנת **נספח ב'**.
9. בנוסף, במסגרת הטענה המקדמית בדבר אכיפה לא שוויונית מטעם נאשמת 3, התבקשה המאשימה להסביר מדוע החליטה לא להעמיד לדין את ישועה, בניגוד להחלטה בעניין נאשמת 3.
10. המאשימה סירבה לבקשת הנאשמים בטענה שמדובר בדיונים פנימיים שאינם מהווים חומר חקירה. עם זאת, במסגרת תשובותיה לבקשה בעניין חומר חקירה ולטענה המקדמית בדבר אכיפה לא שוויונית, הציגה המאשימה את שיקוליה בעניין מעמדו של ישועה:

"בנסיבות אלה, ולאחר עיון בחומרים שהמציא ישועה כעד, קיבלו הגורמים המוסמכים החלטה שלא לחקור אותו כחשוד גם בהמשך חקירותיו. ההכרעה הייתה שהאינטרס הציבורי מצדיק ויתור על העמדתו לדין, וכפועל יוצא מכך - על החשדתו. כך, בשל שיתוף הפעולה המלא מצדו - לרבות חומרים שמסר מרצונו החופשי, בלא שניתנה לו תמורה כלשהיא; ובשל המידע שהיה בידי עוד לתת. במיוחד כך, נוכח מעמדו הפחות

במעגל הביצוע של העבירות ביחס לנאשמים. גם לאחר שהתברר, כי ישועה היה אינטרס כלכלי נכבד בעסקת יד 2, הוחלט שלא לשנות את מעמדו כעד, נוכח העובדה שישועה מסר מידע וראיות חפציות בעלי פוטנציאל הפללה עצמית בהיותו עד ולא חשוד. שיקולים אלה מעמידים את ישועה במעמד שונה מזה של נאשמים 1 ו-3, וממילא משמיטים את הקרקע תחת טענותיהם בדבר אכיפה ברגנית פסולה ביחס לישועה". (תגובת המאשימה לבקשה בעניין אכיפה לא שוויונית, 03.12.2020, פסקה 105).

11. כלומר: לעמדת המאשימה ישועה הוא חלק ממעגל ביצוע העבירות (אם כי במעמד פחות); ישועה לא נתקר כחשוד משום שמלכתחילה הוחלט שהוא לא יועמד לדין, בין היתר, בגלל ששיתף פעולה עם רשויות החקירה ומעמדו במעגל ביצוע העבירה נתפס כפחות. משנודע לרשויות האכיפה שהוא קיבל טובת הנאה לא מצאו לכך שנות את מעמדו הואיל והוא מסר מידע וראיות בעלות פוטנציאל הפללה עצמית בהיותו עד ולא חשוד.
12. בהצגת נימוקיה הצהירה המאשימה כי גם לשיטתה שיקוליהם לעניין מעמדו של ישועה הם רלבנטיים להגנה, לפחות לטענת אכיפה אי שוויונית. ואכן, המאשימה טענה שבכך שהיא מסרה להגנה את השיקולים שהביאו לקביעת מעמדו של ישועה, נמסר להגנה כל המידע הדרוש לה ואין מקום למסור גם את תיעוד הדיונים הפנימיים שנערכו בעניין:

"המשיבה הבהירה, כי נערכה ישיבה כאמור, וכי הוחלט במסגרתה להמשיך ולחקור את ישועה כעד. דיון דומה שכזה נערך שוב בהמשך; וההחלטה נותרה זהה. המשיבה הוסיפה וציינה במסגרת המענה לטענות המקדמיות גם את הנימוק שבבסיס ההחלטה, כך שהמידע הדרוש להגנה לצורך טענותיה מצוי כולו בידי העוררים." (תגובת המשיבה להודעת הערר על בקשה לעיון בחומר חקירה, 06.01.2021, פסקה 27)

13. והנה, ביום 22.03.2021 התפרסמה בעיתון "גלובס" כתבתו של מר אבישי גרינצייג, ממנה עולות עובדות חדשות. בפני הכתב נפרסו הדיונים הפנימיים בשאלה אם יחקר ישועה כחשוד אם לאו, והעמדות השונות של גורמים במשרד המשפטים. **נתונים אלה, מגלים תמונה שונה, באופן מהותי, מזו שהוצגה בפני בית המשפט הנכבד.**

14. ומכאן בקשתנו.

ב. כתבתו של מר אבישי גרינצייג שפורסמה ב"גלובס"

15. כאמור, ביום 22.03.2021 פורסמה כתבה בגלובס שכותרתה "מדוע מנכ"ל וואלה לשעבר אילן ישועה לא נחקר באזהרה? עמדות בכירי משרד המשפטים נחשפות". הכתבה פירטה את השתלשלות האירועים בעניין מעמדו של ישועה ועמדותיהם של בכירים במשרד המשפטים בשאלה זו.
16. לפי האמור בכתבה, הנושא היה במחלוקת בין בכירי הפרקליטות. חלקם סבר שיש לחקור באזהרה את ישועה. לעומתם, המשנה לפרקליט המדינה לעניינים כלכליים, ששימשה באותה עת כפרקליטת מחוז תל אביב (מיסוי וכלכלה), עוייד ליאת בן ארי, החתומה על כתב האישום, התנגדה לעמדה זו וסברה שאין לחקור את ישועה באזהרה, בעיקר מתוך **החשש כי יפסיק לשתף פעולה אם יוזהר.**
17. הנושא הועבר להחלטת היועץ המשפטי לממשלה, ד"ר אביחי מנדלבליט, שהצטרף לעמדת עוייד בן ארי לפיה אין לחקור את ישועה באזהרה. הוא סבר, כמוהו, שקיים **חשש להמשך שיתוף הפעולה** של ישועה אם ישתנה

מעמדו המשפטי. אלא שהיועץ המשפטי לממשלה הוסיף נימוק משמעותי אחר - לעמדתו, לא היו די ראיות המעלות חשד סביר לביצוע עבירה על-ידי ישועה. לכן סבר שרק אם תשתנה מצבת הראיות בעניין ישועה יהיה צורך לעבור לחקירתו באזהרה. בעקבות הדיון שינה פרקליט המדינה את החלטתו המוקדמת, הצטרף לעמדת היועץ המשפטי לממשלה, והוחלט שישועה לא ייחקר באזהרה בפרשה.

18. תגובת המאשימה לכתבה כפי שמצוטטת בגוף הכתבה היא: "איננו מגיבים להשערות אודות תוכן של התייעצויות פנימיות שנעשו תוך כדי ליווי החקירות. למען הסר ספק, אין בכך כדי לאשר דבר מן הנטען בפרסום".

ג. משמעות האמור בכתבה

ג.1. סדק עמוק ורחב בתזת המאשימה בכתב האישום

19. כאמור בכתבה, היועץ המשפטי לממשלה סבר שבאותה נקודת זמן לא היו די ראיות המעלות חשד סביר לביצוע עבירה על-ידי ישועה. היועץ המשפטי לממשלה גם סבר, שרק אם ישתנה המצב הראייתי ביחס לישועה יהיה מקום לחקירתו באזהרה.

20. יובהר, שמאילן ישועה נגבו תשע הודעות שנפרסו על פני שנה. בשום שלב לאורך חקירותיו הוא לא הוחשד בביצוע עבירה. כבר משלב מוקדם ביותר היו ברשות המשטרה ובפרקליטות המלווה כל המסמכים והנתונים שנמסרו להם על-ידי ישועה עצמו. תפקידו ומעורבותו בפרשה היו ידועים וברורים. הן מתוך מסמכים אלה והן מתוך הדברים שמסר בחקירותיו. לפיכך, ברור שעמדת היועץ המשפטי לממשלה אינה נכונה רק לנקודת זמן "מוקדמת" בחקירה, משום שהעד המשיך למסור מספר רב של הודעות לאורך תקופה ממושכת.

21. בהינתן מעמדו של ישועה, במעגל "ההיענות" לבקשות הסיקור, עליו עמדנו לעיל, ברור שעמדת הגורם הבכיר ביותר במערכת, החתום על כתב האישום, לפיה לא קיים חשד סביר לביצוע עבירה על-ידו היא בעלת נפקות של ממש. במיוחד כך שעה שבמקביל סברה אותה אוטוריטה מקצועית שיש די ראיות כדי להאשים בעבירות חמורות את נאשמים 2 ו-3 שפעלו עמו והסתמכו עליו כאוטוריטה בתחום התקשורת והגורם המקצועי הבכיר ביותר בוואלה.

22. עמדה זו לכל הפחות דורשת הבהרה מצד המאשימה - כיצד יתכן שאותו חומר ראיות שלעמדת הגורמים הבכירים ביותר במשרד המשפטים לא הספיק אפילו בכדי להחשיד את ישועה בביצוע עבירה, לא כל שכן להעמידו לדין, היווה בסיס לחקירה ולהעמדה לדין של נאשמים 2 ו-3.

23. יתר על כן, אם המאשימה טוענת שישועה לא ביצע עבירה, הרי שזה בדיוק מה שטוענת ההגנה לגבי נאשמים 2 - 3. עמדת היועץ המשפטי לממשלה לגבי חומר הראיות בעניינו של ישועה, צריכה לחול אף בעניינם.

24. הדברים מקבלים משנה תוקף כשמדובר בנאשמת 3. מעורבותו של ישועה גדולה משלה, נמשכת לאורך זמן רב יותר והוא שימש כבעל תפקיד רשמי ובכיר ממנה. כן, על אף ניסיונות המאשימה לצייר תמונה לפיה נאשמת 3 הייתה בכירה מישועה, למעשה היא לא נשאה בתפקיד רשמי; לא הייתה לה את יכולת ההוצאה לפועל של ישועה באותה תקופה; היא הייתה מעורבת בהיענות לבקשות סיקור משך פרק זמן קצר משמעותית ממנו; והיא גם לא הפיקה טובת הנאה אישית בשונה ממנו.

25. כאמור, ברור זה אינו יכול לחסות תחת הכותרת "עמדה פנימית" או "תרשומת פנימית". מדובר בעמדתו של היועץ המשפטי לממשלה שהחליט על הגשת כתב אישום, ולברורה שתי נפקויות חשובות ביותר להגנה:

- א. האחת, בירור אמיתי ויסודי של עמדתה האמיתית של המאשימה ביחס לעבירות הנטענות כלפי נאשמים 2 - 3 בכתב האישום. המאשימה אינה יכולה לדבר "בשני קולות" ומדיניות ההעמדה לדין שלה חייבת, על פי דין, להיות קוהרנטית ומבוססת.
- ב. השנייה, ובמיוחד בעניינה של הנאשמת 3, נוגעת לטענתה המקדמית בדבר אכיפה לא שוויונית. בהקשר זה, גם אם יונח שנעברה עבירה, הנחה בה כופרים הנאשמים מכל וכל, עדיין מוטלת על המאשימה החובה לאכוף את הדין ללא הפליה. אם העמדה המשפטית של המאשימה היא שישועה לא ביצע עבירה, אזי אין מקום לטענה בדבר "קבוצת שוויון" שונה. בהקשר זה נראה כי לא בכדי נמנעה באת כוח המאשימה מלהביא בפני בית המשפט את עמדת היועץ המשפטי לממשלה ששופכת אור אחר לגמרי על טיעונה ושוללת אותו מן היסוד.

2.ג המאשימה לא הציגה בפני בית המשפט את התמונה המלאה

26. כאמור לעיל, מגוון הנימוקים לאי הזהרתו של ישועה שעלו בכתבה היו ארבעה: מתן צוהר לכיוון חקירתי חשוב וחדש לתביעה; היותו של ישועה גורם פחות משמעותי ודומיננטי בביצוע העבירות; החשש שישועה יפסיק לשתף פעולה באם יוחשד והיעדר ראיות מספיקות המעלות חשד סביר לביצוע עבירה על-ידי ישועה.
27. אלא שהשיקולים שלפי הכתבה הנחו את המאשימה בפועל, אינם תואמים באופן מלא את השיקולים שהציגה בפני בית המשפט הנכבד. אלו אינם פני הדברים כפי שהציגה המאשימה לבית המשפט. אמנם, חלק מהטיעונים שהציגה לבית המשפט הוזכרו גם בכתבה, אולם העיקר היה חסר מן הספר:
- א. עמדת היועץ המשפטי לממשלה לפיה ישועה לא עבר עבירה.
- ב. האמירה הברורה והבוטה לפיה אחד השיקולים לגבי מעמדו הפורמלי של ישועה הוא מניע פסול בדמות החשש שמא חקירתו כחשוד תוביל להפסקת שיתוף פעולה מצידו.
28. חשוב להדגיש - השימוש בהזהרתו של נחקר אינו פרקטיקה הנתונה לשיקול דעת המאשימה. מדובר בסטטוס של נחקר, וככל שקיים נגדו חשד, חובה על המאשימה להזהירו. בכך מדובר בפגם מהותי בשיקול דעת שיכול ויהיו לו השלכות על עדותו ועל סוגיות שבית המשפט מבקש להכריע בהן.
29. כך, ורק למשל, כאשר עד מפליל את עצמו והמאשימה נמנעת מלהזהירו, יכול ומתקיים מתח מובנה ובו יבקש העד לרצות את חוקריו ולהשמיע את אשר הוא סבור שרוצים שישמיע, ובלבד שלא יחקר כחשוד.
30. החובה החלה על רשויות האכיפה בהזהרת חשוד בביצוע עבירה, ושאינה ניתנת לשיקול דעתן, היא חובה ברורה שהוכרה מזמן על ידי בית המשפט העליון:

"וכבר נפסקה הלכה, כי שוטר החוקר עד, ותוך מהלך החקירה מתחיל הוא חושד בעד שהוא עצמו ביצע את העבירה, ושיש כבר אפשרות להאשימו, חייב הוא להפסיק את החקירה ולהודיע לחשוד את זכותו החוקית להתוודות או לשתוק." (ע"פ 181/57 מחמוד כאלד בקי נ' היועץ המשפטי לממשלה, יב 143 (1958), עמ' 145 לפסק דינו של כב' השופט חשין)

31. יתרה מכך, אזהרת עד אינה מהווה סטטוס בלבד אלא היא זכות מהותית של חשוד. האזהרה נועדה, כשמה, להזהיר את החשוד, לאפשר לו להיחקר על פי דין ותוך מיצוי כל זכויותיו, בהן - זכות השתיקה, זכות רחבה

יותר מהזכות לאי-הפללה עצמית העומדת לעד; הזכות להיוועץ בעורך דין; זכות ההיוועצות בסניגור ציבורי, במידה ומדובר בחשוד חסר אמצעים ועוד.

32. לפיכך, בעשותה כן, פעלה המאשימה ללא סמכות ותוך פגיעה, גם אם פוטנציאלית, בזכות הליך הוגן.
33. כפי שהבהרנו לעיל, המאשימה אינה חולקת על כך שהנימוקים לאי חקירתו של ישועה כחשוד והימנעות מהעמדתו לדין הם רלבנטיים להגנה.
34. **המאשימה גם לא הכחישה את שהתפרסם בכתבה בגלובס.**
35. ככל שיש אמת בדברים האמורים בכתבה, מצגים אלה של המאשימה בפני בית המשפט אינם נכונים. התמונה המלאה מחייבת להתייחס לעמדות אלה של היועץ המשפטי לממשלה כחומר חקירה שצריך להימסר להגנה. בשל חשיבות הסוגיה להגנת הנאשמים, הרי שעניין זה לא יכול להיות ללא בירור.
36. לכן, בית המשפט הנכבד מתבקש לברר את הדברים לאשורם וככל שיש אמת בפרסום, להורות על העברת חומר החקירה המבוקש להגנה.

ו. הסעד המבוקש

37. לאור האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות למאשימה:
- א. להעביר להגנה כל חומר המתעד את הדיונים וההחלטות שפורסמו בכתבה נשוא בקשה זו.
- ב. להצהיר האם נכונים הדברים שפורסמו בכתבה ושעניינם עמדתה ושיקוליה המלאים בהחלטתה שלא לחקור תחת אזהרה את עד התביעה ישועה בפרשה זו, ובפרט לגבי עמדת היועץ המשפטי לממשלה בעניין.
38. נוכח עדותו הצפויה של ישועה, מתבקש בית המשפט הנכבד לדון בבקשה זו בדחיפות המרבית ולהורות כאמור בפרק זה.

יהל דאג, עו"ד

נעה פירר, עו"ד

מיכל רוזן עגנון, עו"ד

זיק חן, עו"ד

חן, יערי, רוזן עוזר ושות' ב"כ נאשמים 2 ו-3

25 מרץ 2021
י"ב ניסן תשפ"א

נספח ט

25.3.2021

הדפס כתבה מדוע מנכ"ל וואלה לשעבר אילן ישועה לא נחקר באזהרה? עמדות בכירי משרד המשפטים נחשפות

סגור חלון

מדוע מנכ"ל וואלה לשעבר אילן ישועה לא נחקר באזהרה? עמדות בכירי משרד המשפטים נחשפות

בחודש הבא יעלה מנכ"ל וואלה לשעבר על דוכן העדים כעד מרכזי בפרשת בזק-וואלה במשפטו של נתניהו • מאחר שישועה לא נחקר באזהרה, הסנגורים טענו כי הוא עד מדינה, וכי ההסכם עימו מוסתר • גלובס חושף את המחלוקת בצמרת משרד המשפטים לגבי מעמדו המשפטי של ישועה
אבישי גרינצייג 22/3/21

בעוד שבועיים יעלה אילן ישועה, לשעבר מנכ"ל אתר החדשות "וואלה", על דוכן העדים כדי להעיד בפרשת 4000 (פרשת בזק-וואלה). זאת, במסגרת פתיחת הליך ההוכחות במשפטו של ראש הממשלה בנימין נתניהו. ישועה, הזוכה לכינוי "עד התביעה מס' 1" - אשר בזכות עדותו התפתחה פרשת בזק-ניירות ערך לפרשת 4000 - יעיד במשך מספר שבועות ויחקר ממושכות על ידי הפרקליטות והסנגורים.

ישועה, שכיהן כמנכ"ל וואלה בתקופה הרלוונטית לאישומים, מסר עדויות רבות וממושכות בפרשה. אולם כולן נגבו כעדות פתוחה ולא באזהרה כחשוד בביצוע עבירה כלשהי. בהמשך טענו סנגורי הנאשמים בפרשה כי ישועה הוא עד מדינה ושההסכם עימו מוסתר מההגנה ומבית המשפט. לידי גלובס הגיעו העמדות מזמן אמת של בכירי מערכת אכיפת החוק בנוגע למעמדו המשפטי של ישועה.

נזכיר כי בפרשת 4000 מואשם נתניהו בקבלת שוחד מאיש העסקים שאול אלוביץ', מי שבתקופה הרלוונטית היה בעל השליטה בקבוצת בזק וב"וואלה", ומרעייתו איריס. לפי האישום, בני הזוג העניקו סיקור מוטה לנתניהו ובני משפחתו באתר באופן שוטף ורציף שכלל מעורבות וירידה לפרטים של המשפחה בתכנים. בתמורה, מואשם נתניהו כי העניק לבזק הטבות רגולטוריות בסכומי עתק. זאת, בין היתר באמצעות מנכ"ל משרד התקשורת דאז, שלמה (מומו) פילבר, שהפך לעד מדינה בפרשה. בני הזוג אלוביץ' מואשמים במתן שוחד ובהלבנת הון.

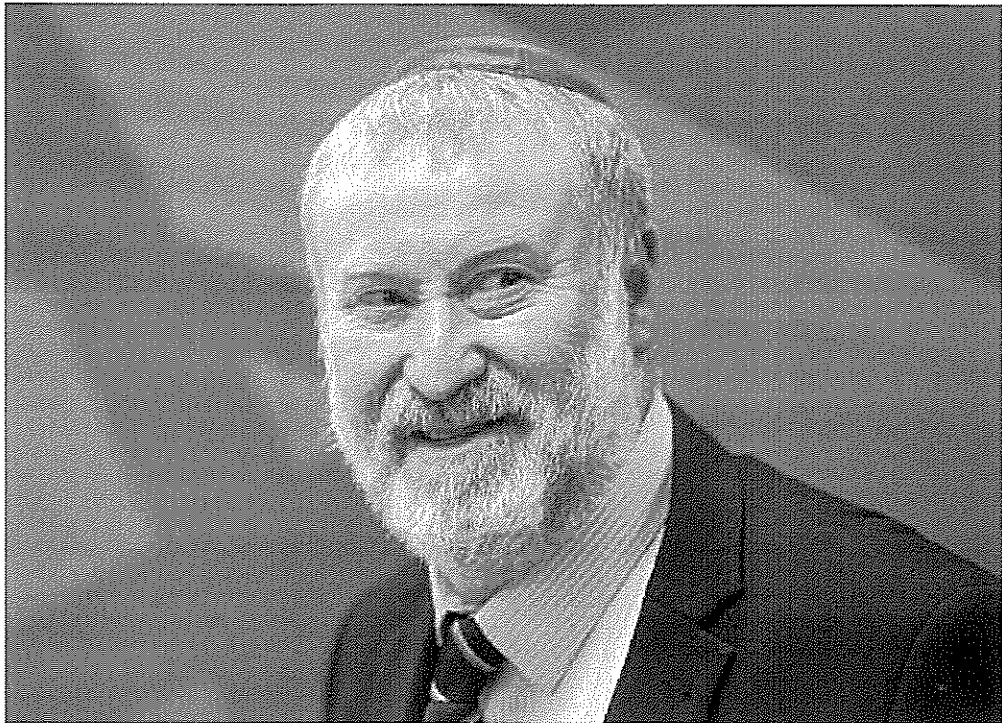
ישועה זומן מלכתחילה, בדצמבר 2017, לצורך הבנת ראיות זניחות יחסית בתיק בזק-ני"ע בהקשר של הבנת המניע של פילבר (בתיק זה מואשמים בכירים לשעבר בקבוצת בזק ובחברת yes, בהם אלוביץ', בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, מרמה והפרת אמונים בתאגיד ובעבירות דיווח לפי חוק ני"ע). ישועה שהה באותם ימים בחופשה בארה"ב, והוזמן לאקונית על ידי חוקרי רשות ני"ע להתייצב לחקירה בעניין מסוים.

כאשר התייצב בחדר החקירות ברשות ני"ע כמה ימים לאחר מכן, החל ישועה להפיל את בני הזוג אלוביץ' לגבי מערכת יחסיהם עם נתניהו בכל הנוגע לפרשת 4000. די מהר בחקירה כאשר נשאל על יחסיו עם אלוביץ', החל ישועה לתאר בפירוט את מערכת היחסים בין נתניהו לבין אלוביץ'.

לבקשת חוקריו, הוא הציג את ההתכתבויות הרבות שלו עם אלוביץ' ועם ניר חפץ - אז דוברת של משפחת נתניהו וכיום עד מדינה בפרשה - בנוגע לסיקור של ראש הממשלה באתר "וואלה".

ישועה אף העלה טענות לגבי ניסיונות שיבוש החקירה של אלוביץ' וסביבת נתניהו בדמות זריקת הטלפונים לפח וגם טענות כי אלוביץ' ניסה להדיחו מלהעיד בפרשה. אולם את ההוכחה לכאורה לטענות אלו לא הביא עימו בחקירתו הראשונה.

בדצמבר 2018 חשף חן מענית בגלובס כי לאחר חקירתו הראשונה של ישועה, ביקשו גורמים ברשות ני"ע ובפרקליטות לחקור אותו באזהרה, אולם היועץ המשפטי לממשלה אביחי מנדלבליט סירב. גלובס חושף כעת את השתלשלות סוגיית מעמדו של המשפטי של ישועה ואת העמדות בעניין של כל בכירי מערכת אכיפת החוק.

בן-ארי בעמדת מיעוט בישיבה אצל ניצן

כאמור, לאחר החקירה הראשונית של ישועה, מחלקת החקירות ברשות ני"ע בראשות עו"ד ציפי גז סברה כי ישועה חייב להיחקר באזהרה. זאת, משום שהוא הפליל גם את עצמו. הנושא הועלה למעלה לפרקליטה המלווה ומנהלת מחלקת רשות ני"ע בפרקליטות, עו"ד יהודית תירוש, שסברה גם היא שישועה חייב להיחקר באזהרה. הנושא הועלה בישיבה דחופה עם פרקליט המדינה דאז שי ניצן ובהשתתפות המשנה לפרקליט המדינה שלמה (מומי) למברגר, פרקליטת מחוז מיסוי וכלכלה דאז והתובעת בתיק נתניהו, ליאת בן-ארי, תירוש וגז.

25.3.2021

הדפס כתבה מדוע מנכ"ל וואלה לשעבר אילן ישועה לא נחקר באזהרה? עמדות בכירי משרד המשפטים נחשפות

בישיבה זו הסכים ניצן כי חובה להזהיר את ישועה כיוון שהוא הפליל גם את עצמו. לעמדה זו הצטרפו גם למברגר וגז. ההערכה של מחלקת החקירות ברשות הייתה כי ישועה מראש תכנן להפוך להיות עד מדינה. זאת, לאור העובדה כי השאיר חלק משמעותי מהראיות אצל עורכי דינו, בניגוד ליתר הראיות שהביא עימו לחקירה. ישועה אמר לחוקרים כי הראיות לעבירות השיבוש וההדחה בחקירה נמצאות אצל עו"ד רלי לשם, שמצפה לשיחת טלפון.

עם זאת, עו"ד בן-ארי התנגדה לחקירתו של ישועה באזהרה. לעמדתה, ישועה פתח צוהר חקירתי חשוב שלא היה ידוע מראש למערכת אכיפת החוק, ולאור היותו גורם פחות משמעותי ודומיננטי בביצוע העבירות ולאור החשש כי יפסיק לשתף פעולה אם ישתנה הסטטוס המשפטי שלו - יש להמשיך לחקור אותו בעדות פתוחה.

הישיבה המכרעת אצל מנדלבליט

לאור רגישות העניין, הנושא הועלה במעלה הפיקוד, והתקיימה ישיבה דחופה אצל מנדלבליט בהשתתפות בכירי משרד המשפטים. מנדלבליט הצטרף לעמדת בן-ארי כי אין לחקור את ישועה באזהרה, אולם הנימוק להחלטתו היה מורכב יותר. מנדלבליט קיבל את החשש של בן-ארי לגבי המשך שיתוף הפעולה מצד ישועה, אולם הוסיף נימוק נוסף.

לדעת היועמ"ש, באותה נקודת זמן, לא היו די ראיות שמעלות חשד סביר לביצוע עבירה מבחינת ישועה, ולכן סבר שרק שאם תשתנה מצבת הראיות בעניינו, יהיה צורך לעבור לחקירתו באזהרה. בישיבה זו ניצן שינה את עמדתו הראשונית והצטרף לעמדתו של מנדלבליט. למברגר ותירוש דבקו בעמדתם שיש לחקור את ישועה באזהרה.

בסיכומו של דבר, ישועה, אכן מעולם לא הוחשד על ידי חוקריו והוא מוגדר כעד תביעה. יש לציין שהשיח בנוגע לסטטוס המשפטי של ישועה התקיים בתוך מערכת אכיפת החוק, וישועה וסנגוריו לא היו צד לו או מודעים לו וכן לא הסגורים של נתניהו ובני הזוג שאול ואיריס אלוביץ'.

טענות ההגנה לאכיפה בררנית

הדפס כתבה מדוע מנכ"ל וואלה לשעבר אילן ישועה לא נחקר באזהרה? עמדות בכירי משרד המשפטים נחשפות

בני הזוג אלוביץ' טוענים, בין היתר, לאכיפה בררנית כלפיהם בפרשה, מאחר שישועה - בניגוד אליהם - לא הועמד לדין.

בנובמבר 2020 אמרה התובעת בתיק, עו"ד תירוש, בבית המשפט כי טענה זו איננה נכונה. לדבריה, "ישועה לא באותה קבוצת שוויון של הנאשמים. הם בכירים ממנו. הם היוזמים, חד-משמעית. הם העלימו את הטלפונים שלהם - הוא לא. הוא שמר את הדברים, הוא בא וסיפר על הדברים מיזמתו וחשף בפני גורמי רשויות האכיפה סיפור שלם שאלמלא הוא היה בא ומספר אותו, לא היה בידיעתנו".

הסנגורים כעת ינסו לשכנע את בית המשפט כי אם מנדלבלית סבר כי אין די ראיות נגד ישועה, יש לזכות גם את יתר הנאשמים בפרשת 4000. זאת, הן משיקולי אכיפה בררנית והן לגופו של עניין (היינו בטענה שלא בוצעה עבירה על ידי הנאשמים).

ממשרד המשפטים נמסר בתגובה: "איננו מגיבים להשערות אודות תוכנן של התייעצויות פנימיות שנעשו תוך כדי ליווי החקירות. למען הסר ספק, אין בכך כדי לאשר דבר מן הנטען בפרסום".

ישועה מסר כי הוא מנוע מלהגיב לידיעה.

***** חזקת החפות: יודגש כי גם לאחר הגשת כתב אישום נגדם, ראש הממשלה בנימין נתניהו ושאל ואיריס אלוביץ' מכחישים את המיוחס להם, לא הורשעו בביצוע עבירה, ועומדת להם חזקת החפות.**

נספח ב'

מס'	כותרת המסמך	מס' ברקוד מסמך	סיווג מסמך
.1	זיכרון דברים ציפי גז מיום 6.2.18 : "סטטוס אילן ישועה"	4191	פנימי- לא יימסר
.2	זיכרון דברים ציפי גז מיום 4.1.18 : "חקירת אילן ישועה סטטוס"	4195	פנימי- לא יימסר
.3	זיכרון דברים ציפי גז מיום 8.2.18 : "תיעוד ישיבה פנימית בנוגע לאילן ישועה"	מס' זיהוי 1137310	פנימי- לא יימסר